

Impostos i imposicions

L'impost sobre béns immobles (IBI) és un dels pocs impostos directes que recapten els ajuntaments. Tots els propietaris, i alguns llogaters, som cridats a pagar-lo al cap de l'any. A Tàrrrega suposa aproximadament el 40 % dels ingressos municipals anuals; és la part més significativa dels ingressos de la major part de municipis del país. L'IBI ja és d'alguna manera un impost progressiu perquè paga més qui té un immoble més gran, o qui té més d'un immoble. Però amb això no n'hi ha pas prou.

En primer lloc, la CUP apostem per condicionar aquest impost a la progressivitat. Caldria establir criteris de renda per cobrar-lo o bonificar-lo i encara que la llei que regula l'IBI —ara per ara— no ho contempla, els pressupostos, principalment, permeten fer “correccions” per aproximar que pagui menys qui menys té. Com? Amb ajuts socials per a les classes populars. És voluntat política estirar la llei, reservar partides pressupostàries i perseguir els habitatges buits de la banca.

En segon lloc, la CUP apostem perquè pagui IBI qui disposa d'immobles. Evident, oi? Doncs no ho és tant! Volem que l'Església catòlica i la resta de confessions religioses (i partits polítics i sindicats) també paguin IBI com el paguem la resta de mortals. Les exempcions de pagament les entenem com un privilegi que cal denunciar i eliminar. Tots hauríem de contribuir en funció de la nostra renda i del valor del nostre patrimoni i volem saber quin impacte tenen aquestes exempcions per als targarins. Per això vam posar-ho a debat en el passat Ple amb una moció que finalment vam retirar perquè els grups poguessin debatre-la amb més temps. Amb la moció pretenem, d'una banda, que l'Ajuntament faci públic quant deixa d'ingressar per l'exempció de l'Església i la resta de confessions i, de l'altra, que cada grup i el Ple es posicioni sobre aquesta qüestió, que creiem injusta.

La CUP a Tàrrega som la primera força de l'oposició i fa poc que som a l'Ajuntament, però ja veiem que sobretot les lleis estatals són un fre per aplicar les mesures de xoc social necessàries. Són un fre, però, tant les imposicions per llei com la falta de voluntat i d'imaginativa dels diferents governs locals. Per tant, ara més que mai, municipalisme valent i transformador, ruptura democràtica i procés constituent popular i participatiu.

Carlos Vilchez Ribera
Regidor de la CUP a Tàrrega

Article publicat a la revista *Comarques*, núm. 382, 1ª quinzena de novembre 2015.